

derovre, og at det vilde være at spare paa Skillingen og lade Valeren gaa, om man vilde blive ved denne mindre Foranstaltning. Vi mene, at en By som Horsens med sin store Trafik har Krav paa, at der bliver gjort noget mere. Det, jeg altsaa beder Finansministeren om, er, at han for sit Vedkommende vil lade Sagen blive udsat og formaa sin Kollega Indenrigsministeren til ogsaa for sit Vedkommende at udsætte Sagen, de ere jo to om Budet der. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale dette Andragende til den højtærede Finansminister.

Finansministeren (Lüttichau): Jeg skal følge den ærede Ordførers Eksempel og udtale mig meget kort om de foreliggende Andragender. Om det første, som jo er et Invalideandragende fra Landmand F. C. Jensen Beje af Møborg, kan jeg kun udtale, at denne Ansøgers Trang er fuldt ud bevist. Han søgte om Invalideunderstøttelse i 1893 og i Fjor og har begge Gange faaet Afslag, fordi der ikke kunde bevises noget om Saa-rets Forbindelse med hans Krigstjeneste, ja det kunde end ikke oplyses tilstrækkeligt, hvorledes han, som der staar i Andragendet, havde paadraget sig den Skade, der skulde have bevirket hans Invaliditet. Der er nu, men først saa mange Aar efter, fremkommet nogle Vidnesbyrd fra 3 Kammerater, som have afgivet en Erklæring paa en Sagsførers Kontor, formodentlig den samme, som har frebet Andragendet. Da Andragendet nu paa ny henvises til Finansministeren, vil der finde en fornøjet Undersøgelse Sted. — Med Hensyn til det andet Andragende fra Husmand P. C. Nielsen af Øsløs kan jeg ogsaa erklære, at om Ansøgers Trang er der ikke Tvivl. Derimod har man ved de gentagne Gange, Andragendet har været inde, ikke kunnet finde godtgjort, at det skulde være den anførte Sygdom eller Svaghed, som har været Aarsagen til hans delvise Kastration. Andrageren er jo ikke bleven fæstret som udygtig til al Krigstjeneste, men er erklæret duelig til at overtræde i Militærarbejdernes Rækker som Militærarbejder af 3dje Klasse. Der er Tvivl til Stede med Hensyn til hans Svagheds Bestaaenhed. Det er et Blodaarebroktilfælde, der paaberaabes som Grund til Invaliditeten. Han lider ogsaa af et saadant Broktilfælde, men det synes at være et helt andet Slags Broktilfælde end det, hvorfor han tidligere har været behandlet, og der er altsaa stor Tvivl til Stede. En fornøjet Undersøgelse vil finde Sted. Med Hensyn

til det tredje Invalidtilfælde skal jeg ganske henholde mig til den Fremstilling, den ærede Ordfører gav. Det stiller sig i høj Grad tvivlsomt, om Andrageren virkelig har lidt af de Sygdomme, som Andragendet peger paa. Det synes af Lægerne Erklæring og en Lazareterklæring at fremgaa, at det er helt andre Sygdomstilfælde, som ere blevne behandlet under Ansøgers Krigstjeneste. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg har for øvrigt gjort nøje Rede derfor i Finansudvalget, men der vil ogsaa her blive foretaget en fornøjet Undersøgelse. — Angaaende Toldvarehuset ved Horsens Banegaard kan jeg henholde mig til, hvad jeg allerede har haft Lejlighed til at udtale ved Finanslovens 3dje Behandling, at der nemlig fra min Kollega, Indenrigsministerens Side er givet Tilsagn om, at man ikke straks vil sride til Udnyttelse af den Bevilling, der er givet ham til Udvidelse paa Horsens Banegaard. Selvfølgelig vil ogsaa jeg opsætte Anvendelsen af det Beløb, der er ydet paa Finansministeriets Budget, indtil der kan tilvejebringes Enighed om, hvilke Foranstaltninger der ere de hensigtsmæssigste. Det er jo muligt, at der ved en mindre Udvidelse af dette omtalte Toldvarehus kan ydes noget tilfredsstillende over for Handelsstanden, uden at det derfor vil være nødvendigt at ansætte et talrigt og kostbart Personale. Undersøgelse vil altsaa finde Sted paa dette Punkt.

Wulff: Jeg havde Lejlighed til i Gaar, da denne Sag forelaa, at bringe det ærede Medlem, som førte Ordet for Finansudvalget, jaavel som den højtærede Minister en Tak for den Velvilje, hvormed de stillede sig til den nu sidst berørte Sag. Jeg vil i Dag bringe en lignende Tak til den ærede Ordfører for den Varme, hvormed han anbefalede dette Andragende til Ministerens Overvejelse. Jeg tror, den ærede Ordfører har Ret i, at det, man i Horsens ønsker, ikke er noget saa omfattende som det, der nu foreligger Overdragelse over. Jeg tror, man vil være tilfreds med noget ikke saa lidt mindre, og jeg skal da udtale det Haab, at den Velvilje, der fra forskellige Sider og fra begge de ærede Ministres Side er vist i denne Sag, maa ved den Undersøgelse, der er stillet i Udsigt, føre til et heldigt Resultat for Sagen, thi den anses i Horsens for at være af ikke ringe Betydning for Forretninglivet derovre.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.